

jeg har gjort mig til Talsmand for, ellers var der jo ingen fornuftig Mening i den Udtalelse, han kom med. Og det tror jeg ogsaa er Tilfældet. Jeg tror, at et meget stort Tal af Vælgerne ere enige med mig og uenige med det ærede Medlem, og der er jo ganske vist ogsaa Kendsgerninger, der tyde i den Retning. Det ærede Medlem tilhører et Parti, der daglig taber Terrain ude mellem Vælgerne, og det er i højeste Grad rimeligt, at hvis det ærede Medlem fremturer i det Standpunkt til det foreliggende Lovforslag, som han har gjort sig til Talsmand for her i Dag, vil Odense Amts 1ste Valgkreds næppe sende ham her ind i Tinget igen ved næste Valgomgang, hvorimod det Parti, jeg tilhører, bestandig har faaet en forøget Tilslutning fra Vælgernes Side. Det synes da ikke at være saa urimeligt, at man tager sit Standpunkt under Hensyn til Vælgernes Interesser. Jeg troede, at Rigsdagsmænd havde den Opgave netop at være Talerer for de Anskuelser, der herske ude i den store Befolkning, medens det ærede Medlem synes at mene, at vor Opgave maa være en anden, nemlig at stille sig lidt velvillig an paa Valgtribunen, men saa, naar man er kommen godt og vel ind i Rigsdagen, at gaa fra, hvad man har maattet anbefale for at opnaa et Mandat fra Vælgerne.

Der er et enkelt Punkt, hvor det ærede Medlem os jeg let kunne blive enige, det er, naar Taleren er om Ministervilkaarlighed. Jeg anser det for at være noget af det svageste i denne Lov, at der er givet adskilligt Raaderum for Ministeren baade i den ene og den anden Retning, baade i Retning af at dispensere fra Bestemmelserne og i Retning af at inddrage under Bestemmelserne, og jeg vilde sætte overordentlig megen Pris paa, om man kunde komme til en Ordning, hvorved man blev fritagen for Anvendelsen af denne Ministervilkaarlighed. Kun har det forbavset mig i høj Grad at høre det ærede Medlem for Odense gøre sig til Talsmand for Modstand mod Ministervilkaarlighed — men andre Tider andre Skikke.

Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke mig hertil og endnu kun gøre en Bemærkning i Anledning af en Udtalelse fra det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), som havde forstaaet mig i Formiddags, som om jeg havde udtalt en Beklagelse over, at Forholdene vare saaledes i vort Land, at det var nødvendigt at faa en Lovgivning som den foreslaaede. Nej, jeg udtalte en Beklagelse over, at Forholdene havde udviklet

sig saaledes i de moderne Samfund, at det var nødvendigt at gaa til en Lovgivning som den foreslaaede. Jeg er ganske enig i, at Forholdene i saa Henseende sikkert ikke ere værre i dette Land end andre Steder, og naar de ikke ere værre, end Tilfældet er, tror jeg ogsaa, at Arbejdernes Organisation har Ret til at tilskrive sig i alt Fald nogen Del af Æren derfor. Men deri ligger sikkert ikke, at vi kunne undvære en Beskyttelseslovgivning som den foreslaaede, en Beskyttelseslovgivning, siger jeg, som, hvis den ikke kommer til at gaa videre, end her er foreslaaet, ikke i ret høj Grad vil ændre Forholdene til det bedre, og det er derfor, jeg ønsker, at vi skulle gaa betydeligt videre end Forslaget gaar.

Philipsen: Ligesom den sidste ærede Taler vil ogsaa jeg saa vidt muligt afholde mig fra Detailbemærkninger. Men man vil dog næppe finde det naturligt, at jeg skulde afholde mig fra at gøre nogle principielle Betragtninger over den stedfundne Diskussion. Skal man give Sandheden Æren, maa man sige, at i det mindste 2 af de ærede Talere have stillet sig fjendtligt mod Forslaget. Det gælder om min Partifælle, det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) og i Formiddags om det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius); i Aften synes jeg derimod ikke, at det gælder i saa høj Grad om ham. Over for disse principielle Modstandere mod at lovgive paa dette Omraade, over for dette, at man helst saa Forslaget kvalt ved denne første Behandling enten i bogstavelig Forstand eller mere lempelig, maa jeg have Lov til at rette til det høje Ting disse to ganske simple Spørgsmaal: Er det rigtigt eller ej, at Folketinget i forrige Samling praktisk set enstemmigt — de, der stemte imod, ønskede jo kun en raskere Fremgangsmaade — rettede en Opfordring til Regeringen om at fremsætte et Forslag paa dette Omraade i de og de nærmere præciserede Retninger? og dernæst det Spørgsmaal: Er det paagældende Lovforslag en loyal Opfyldelse af den stillede Fordring eller ej? Maa disse Spørgsmaal besvares bekræftende, forekommer det mig, at den principielle Paaskønnelse, som jeg som første Taler lod Forslaget blive til Del, burde finde Tilslutning fra alle Sider. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds maaske ikke har opfattet Sagen i forrige Samling paa denne Maade, kunde jeg tænke mig, at Aarsagen var den, at han ikke den Gang tilhørte det